

Tragèdia o imprudència

Aquests dies, veient la tragèdia dels incendis a Portugal, he recordat alguna d'aquelles altres tragèdies que també ens han caigut ben a prop, com aquell altre incendi de Lloret de Mar on varen morir 21 persones, els del Bages, el d'Horta de Sant Joan o els més recents de l'Empordà. Malauradament la història ens recorda que tard o d'hora tornarem a tenir un foc d'aquells que assoleixen la categoria de catàstrofe i que no sempre es possible evitar-los.

A Portugal com en els altres casos coneguts, caldrà revisar a fons que no s'ha fet prou bé o simplement que no s'ha fet i calia fer, però ja sabem que ni tan sols la prevenció màxima es suficient per aturar aquesta mena de catàstrofes que any rere any ens deixen el paisatge socarrimat i l'ànima ennegrida, per la tristor de la pèrdua que suposa veure tot allò que s'enduen les flames i que difícilment tornarem a recuperar.

Els focs i l'estiu s'han convertit en companys de viatge inseparables i tant se val que passin aquí, a Portugal, a Austràlia, a Xile o als Estats Units, els acabem veient com quelcom inevitable que toca quan toca. Probablement, sempre que veiem un d'aquests incendis catastròfics surt la sospita que s'hauria pogut fer molt més del que s'ha fet i que la feina feta podria haver estat segurament més ben feta. I també surt la lògica reclamació que mai es destinen els recursos suficients a les tasques de prevenció i d'extinció d'incendis.

Sempre caldrà fer molt més i sempre ens quedarem curts quan es tracta de prevenir però, alhora, hem de saber distingir quan estem davant d'una catàstrofe i quan no i a Portugal el que estan vivint és una gran catàstrofe on difícilment la mà de l'home hauria pogut evitar la tragèdia. La clau es saber fins a on s'hauria pogut minimitzar.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/06/22/tragedia-imprudencia/852878.html?utm_source=rss